

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

BÓDINÉ BENCZE kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(42373/98 sz. Kérelem)

ÍTÉLET
(Békés rendezés)

STRASBOURG

2002. október 1.

Ezen ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Bódiné Bencze kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
GAUKUR JÖRUNDSSON,
L. LOUCAIDES,
C. BÎRSAN,
M. UGREKHELIDZE,
A. MULARONI, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2002. szeptember 10-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (42373/98 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) korábbi 25. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Bódiné Bencze Éva („a kérelmező”) 1998. június 2-án terjesztett az Emberi Jogok Európai Bizottsága elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi Minisztériumból.

3. A kérelmező az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján a polgári eljárás elhúzódsát panaszolta.

4. A kérelem 1998. november 1-én, az Egyezmény Tizenegyedik kiegészítő jegyzőkönyve 5. Cikkének 2. bekezdése alapján került át a Bírósághoz. A felek észrevételeinek kézhezvételét követően a Bíróság 2002. március 12-én elfogadhatónak nyilvánította az eljárás elhúzódsával kapcsolatos panaszt.

5. 2001. november 1-én a Bíróság megváltoztatta Szekcióinak összetételét (25. Szabály 1. bek.). Az ügyet az új összetételű Második Szekcióra osztották.

6. 2002. június 24-én a Kormány, július 17-én pedig a kérelmező terjesztette elő az ügy békés rendezését elfogadó alakszerű nyilatkozatát.

A TÉNYEK

1. A kérelmező 1931-ben született és Vácon, Magyarországon él.

8. A felek előterjesztései alapján az ügy tényei a következőképpen összegezhetők:

1993 februárjában a kérelmező édesanyja elhunyt. Végrendeletében unokáit nevezte meg örökösként, a törvényes örökösök – gyermekei, beleértve a kérelmezőt is – örökrésze pedig a kötelesrésztre korlátozódott.

1994. február 3-án a kérelmező és testvérei – összesen négy felperes – perben támadta meg a végrendelet érvényességét azon az alapon, hogy rossz egészségi állapota miatt az örökhagyó nem volt szellemi képességeinek teljes birtokában a végrendelet készítésekor.

1994. június 29-én a Városi Bíróság elutasította a felperesek keresetét. A másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte a határozatot, s az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A Városi Bíróság több tárgyalást tartott, igazságügyi becsüst rendelt ki a vagyonhoz tartozó vitatott tárgyak értékének felbecslésére, majd 1999. október 28-án elutasította a felperesek keresetét. A másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte a határozatot, s az ügyet visszautalta az elsőfokú bíróság elé.

További tárgyalások és szakvélemények beszerzése után 2001. szeptember 18-án a Városi Bíróság ítéletet hirdetett, amelyben részben helyt adott a kérelmező keresetének.

2001. november 3-án a kérelmező fellebbezett.

Az eljárás jelenleg is folyamatban van a Pest Megyei Bíróság előtt.

A JOG

9. 2002. június 24-én a Bíróság a Kormány és a kérelmező képviselője által aláírt alábbi nyilatkozatot kapta a Kormánytól:

“Hivatkozással az Emberi Jogok Európai Egyezménye 38. Cikkének 1. (b) bekezdésére, a Bódiné Bencze Éva által előterjesztett 42373/98, sz. Kérelemmel kapcsolatos eljárásban részt vevő felek kijelentik:

1. Magyarország Kormánya 1.100.000 forint kártérítést fizet a kérelmező számára a jelen kérelemmel kapcsolatos követelése teljesítéseként. A Kormány ezen összeget közvetlenül a kérelmező bankszámlájára utaltatja át.

2. A kérelmező kijelenti, hogy kérelme rendeződött.

3. A kérelmező a jelen kérelem tekintetében minden további követelésről lemond.”

10. 2002. július 17-én a Bíróság a kérelmező által aláírt alábbi nyilatkozatot kapta kézhez:

“Elismerem, hogy a fenti teljesítést elfogadtam és aláírtam.”

11. A Bíróság tudomásul veszi a felek által kötött megállapodást (Egyezmény 39. Cikke). A Bíróság megállapítja, hogy a rendezés az Egyezményben és az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvekben (Egyezmény 37. Cikkének 1. bekezdése *in fine* és a Bíróság Eljárási szabályzata 62. szabályának 3. bekezdése) meghatározott emberi jogok tiszteletben tartásán alapul. A Bíróság úgy tekinti, hogy nyilatkozataikkal a felek hallgatólagosan elfogadták az ügy végleges lezárását, így nem kérik annak Nagykamara elé terjesztését.

12. Ezért az ügyet törölni kell az ügylajstromból.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. *Ügy határoz*, hogy az ügyet törli az ügylajstromból,
2. *Tudomásul veszi* a felek hallgatólagos vállalását, hogy nem kéri az ügy Nagykamara elé terjesztését.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés 2002 október 1-én került megküldésre, a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

J.-P. COSTA, Elnök

S. DOLLÉ, Hivatalvezető